

Знов берізки повплітали прядки золоті

Наталія Грегуль

Знов берізки повплітали прядки золоті,
Вітер коси їхні чеше і співа пісні.
Відшумів наш гай зелений шелестом листви,
Відшептали в дні спекотні золоті лани.

Осінь килим стала ткати, в неї — хист митця,
Вохрою всю землю вслала, ніби до вінця.
Жовтим пензлем і багряним помах навмання,
І вогнем гарячі фарби вибухнуть здаля.

За мольбертом пані Осінь сповага ступа,
Ще мазки її несмілі, ще рука тремка.
Та за хвилю мідь і бронза гай залле сповна,
Осінь знову владарює, в розкоші трива.

Все бере в свої обійми панна золота,
В павутинні тане літо, зерня обліта,
Догорає десь жоржина і суха листва,
І тече журба прощання як сумна ріка.